

Prima instanță: Judecătoria Râșcani, mun. Chișinău (judecător Gh. Bîrnaz)
Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (judecători L. Bulgac, A. Danilov și D. Manole)

Dosar nr. 2r-530/17

DECIZIE

16 august 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

Președintele ședinței, judecător
Judecători

Iulia Sîrcu
Mariana Pitic
Luiza Gafton

examinând recursul declarat de Plugaru Marin,
în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Plugaru Marin împotriva CIA „Asito“ SA cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea compensației suplimentare, salariului neachitat, compensației de întârziere, despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, prin care a fost respinsă ca neîntemeiată cererea depusă de Plugaru Marin privind corectarea erorii din decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016,

C O N S T A T Ă :

La 13 ianuarie 2014 Plugaru Marin a înaintat o cerere de chemare în judecată împotriva CIA „Asito“ SA (volum I, f.d. 3-6), prin care a solicitat: (1) anularea ordinului CIA „Asito“ SA nr. 1192-c din 15 octombrie 2013 cu privire la concedierea sa; (2) restabilirea sa în funcția de director al Departamentului finanțe și evidență contabilă al CIA „Asito“ SA; (3) încasarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a salariului neachitat pentru perioada 01 mai 2013 – 15 octombrie 2013; (4) încasarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a compensației de întârziere în cuantum de 0, 1% pentru fiecare zi de întârziere a plății salariului pentru perioada 01 mai 2013 – 15 octombrie 2013, până la data adoptării hotărârii judecătorești de restabilire a sa în funcție; (5) repararea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a prejudiciului material cauzat prin absența forțată de la muncă din 15 octombrie 2013 până la data adoptării hotărârii judecătorești de restabilire a sa în funcție; (6) repararea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a prejudiciului moral în cuantum de trei salarii medii ale sale; și (7)

compensarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a cheltuielilor de judecată.

Ulterior, Plugaru Marin și-a concretizat de trei ori pretențiile sale, ultima dată la 30 octombrie 2014 (volum I, f.d. 119-124), solicitând, în final: (1) anularea ordinului CIA „Asito“ SA nr. 1192-c din 15 octombrie 2013 cu privire la concedierea sa; (2) încasarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a compensației suplimentare în mărime de trei salarii medii ale sale, în sumă de 109 463, 15 lei, în locul restabilirii sale în funcția de director al Departamentului finanțe și evidență contabilă al CIA „Asito“ SA; (3) încasarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a salariului neachitat pentru perioada 01 mai 2013 – 15 octombrie 2013 în sumă de 57 601, 64 lei; (4) încasarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a compensației de întârziere în cuantum de 0, 1% pentru fiecare zi de întârziere a plății salariului pentru perioada 01 mai 2013 – 15 octombrie 2013, până la data adoptării hotărârii judecătorești de restabilire a sa în funcție, în sumă de 24 777, 8 lei; (5) încasarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a despăgubirii pentru absența forțată de la muncă din 15 octombrie 2013 până la data adoptării hotărârii judecătorești de restabilire a sa în funcție, care la 12 octombrie 2014 constituie suma de 488 985, 06 lei; (6) repararea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a prejudiciului moral în cuantum de trei salarii medii ale sale, ceea ce constituie suma de 109 463, 15 lei; și (7) compensarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, a cheltuielilor de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău, din 24 iulie 2015 (volum I, f.d. 195-199), acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 10 august 2015 Plugaru Marin a declarat apel nemotivat împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău, din 24 iulie 2015 (volum I, f.d. 203), solicitând modificarea acesteia.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 29 septembrie 2015 (volum I, f.d. 206-208), nu s-a dat curs cererii de apel, fiindu-i acordat lui Plugaru Marin termen până la 27 octombrie 2015, ora 10.00, pentru lichidarea neajunsului prin prezentarea cererii de apel motivat.

La 02 noiembrie 2015 Plugaru Marin a declarat apel motivat împotriva hotărârii Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău, din 24 iulie 2015 (volum I, f.d. 215-221), solicitând casarea integrală a acesteia și emiterea unei noi hotărâri, prin care să fie admisă acțiunea.

Prin încheierea protocolară a Curții de Apel Chișinău din 24 noiembrie 2015 (volum I, f.d. 222), dosarul a fost primit spre examinare.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 (volum II, f.d. 56-62), a fost admis apelul declarat de Plugaru Marin, casată hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, din 24 iulie 2015 și emisă o nouă hotărâre prin care: (1) acțiunea a fost admisă parțial; (2) s-a anulat ca fiind ilegal ordinul CIA „Asito“ SA nr. 1192-c din 15 octombrie 2013 cu privire la concedierea lui Plugaru Marin; (3) s-a încasat în beneficiul lui Plugaru Marin, din contul CIA „Asito“ SA, compensația în mărime de trei salarii medii ale sale, în sumă de 41 665, 68 lei, în locul restabilirii sale în funcția de director al Departamentului finanțe și evidență

contabilă al CIA „Asito“ SA; (4) s-a încasat în beneficiul lui Plugaru Marin, din contul CIA „Asito“ SA, salariul mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu (16 octombrie 2016 – 01 martie 2016) în sumă de 398 044, 24 lei; și (5) s-a încasat în beneficiul lui Plugaru Marin, din contul CIA „Asito“ SA, suma de 13 888, 56 lei cu titlu de reparare a prejudiciului moral, adică în total suma de 453 598, 48 lei, din care CIA „Asito“ SA urma să calculeze și să rețină toate plățile prevăzute de lege, luând în calcul sumele ce au fost achitate lui Plugaru Marin la momentul concedierii.

La 22 aprilie 2016 Plugaru Marin a depus o cerere de corectare a erorii din dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 (volum II, f.d. 66), solicitând înlocuirea sintagmei „16 octombrie 2016 – 01 martie 2016“ cu sintagma „16 octombrie 2013 – 01 martie 2016“.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 19 mai 2016 (volum II, f.d. 70), cererea a fost admisă, fiind corectată eroarea strecurată în dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 prin înlocuirea sintagmei „16 octombrie 2016 – 01 martie 2016“ cu sintagma „16 octombrie 2013 – 01 martie 2016“.

La 29 aprilie 2016 Plugaru Marin a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 (volum II, f.d. 85-94), solicitând casarea parțială a acesteia și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care acțiunea sa să fie admisă integral, și anume să fie încasate în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, următoarele sume: 57 601, 65 lei (salariu neplătit), 52 080, 97 lei (penalitate în cuantum de 0, 1% pentru fiecare zi de întârziere a plății salariului), 109 462, 35 lei (compensație în locul restabilirii sale în funcție), 1 041 505, 72 lei (prejudiciu pentru lipsa forțată de la muncă) și 36 487, 45 lei (prejudiciu moral).

La 04 mai 2016 CIA „Asito“ SA a declarat, prin intermediul avocatului Botnari Veaceslav, recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 (volum II, f.d. 96-100), solicitând casarea acesteia și menținerea hotărârii Judecătoriei Râșcani, municipiul Chișinău, din 24 iulie 2015.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 20 iulie 2016 (volum II, f.d. 123-128), recursurile declarate de Plugaru Marin și de CIA „Asito“ SA, prin intermediul avocatului Botnari Veaceslav, au fost considerate inadmisibile.

La 02 ianuarie 2017 Plugaru Marin a depus o cerere de corectare a erorii din dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 (volum II, f.d. 132-133), solicitând înlocuirea sintagmei „salariul mediu“ cu sintagma „despăgubire“.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 (volum II, f.d. 142-144), cererea de corectare a erorii din dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 a fost respinsă ca neîntemeiată.

La 14 aprilie 2017 Plugaru Marin a declarat recurs împotriva încheierii Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017 (volum II, f.d. 150-152), solicitând casarea acesteia și soluționarea prin decizie a problemei în fond.

În motivarea recursului, Plugaru Marin a susținut că la prezentarea dărilor de seamă anuale către organul fiscal pentru anul financiar 2016 s-a stabilit că

dispozitivul deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016 conține o eroare, și anume faptul că instanța de apel a decis încasarea în beneficiul său, din contul CIA „Asito“ SA, sumei de 398 044, 24 lei cu titlu de salariu mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, și nu cu titlu de despăgubire pentru perioada respectivă, după cum statuează art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii.

Recurentul a invocat că deși eroarea dată nu are efect asupra sumei stabilite de instanța de apel, aceasta influențează rapoartele fiscale anuale și valoarea plăților fiscale ale părților în proces.

La 25 iulie 2017 instanța de recurs a expediat în adresa intimatului CIA „Asito“ SA o copie a cererii de recurs, cu înștiințarea despre posibilitatea depunerii referinței (volum II, f.d. 161).

Studiind materialele dosarului în raport cu legislația care guvernează speța, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Plugaru Marin este neîntemeiat și urmează a fi respins din următoarele considerente.

Conform art. 425 Cod de procedură civilă în redacția în vigoare la data declarării recursului, Termenul de declarare a recursului împotriva încheierii este de 15 zile de la pronunțarea ei.

Ținând cont de faptul că încheierea contestată a fost emisă la 30 martie 2017, iar recursul a fost declarat la 14 aprilie 2017, acesta se consideră a fi declarat în termen.

Potrivit art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, Instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

Art. 249 alin. (2) Cod de procedură civilă prevede că La cererea participanților la proces sau din oficiu, instanța judecătorească corectează greșelile sau omisiunile din hotărâre care țin de nume, calitatea procesuală, orice alte erori materiale sau de calcul evidente.

Totodată, art. 249 alin. (1) Cod de procedură civilă stipulează că După pronunțarea hotărârii, instanța care a adoptat-o nu este în drept să o anuleze nici să o modifice.

Din conținutul normelor date rezultă că nu pot face obiect al procedurii de corectare erorile de fond, care pot fi corectate doar prin intermediul căilor de atac. Instituția corectării erorilor materiale și-a găsit aplicare în practica judiciară în scopul remedierii acelor greșeli materiale care s-au comis în hotărâre cu prilejul redactării ei.

În speță, Colegiul constată că prin decizia Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, instanța de apel a admis apelul declarat de Plugaru Marin, a casat hotărârea Judecătoriei Râșcani, mun. Chișinău, din 24 iulie 2015 și a emis o nouă hotărâre prin care, *inter alia*, s-a încasat în beneficiul lui Plugaru Marin, din contul CIA „Asito“ SA, salariul mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, deși Plugaru Marin a solicitat această sumă cu titlu de despăgubire pentru absența forțată de la muncă.

În acest context, Colegiul reiterează că în categoria erorilor materiale nu pot

fi incluse erorile ce vizează fondul cauzei, cum ar fi cele referitoare la natura și obiectul acțiunii sau la natura și întinderea drepturilor pentru care acțiunea a fost găsită întemeiată, erori care se încadrează în categoria erorilor de judecată, ce nu pot fi îndreptate decât prin exercitarea căilor de atac prevăzute de Codul de procedură civilă.

Verificarea raționamentelor pe care s-a bazat instanța de apel în deciderea încasării sumei de 398 044, 24 lei cu titlu de salariu mediu pentru perioada absenței forțate de la serviciu, și nu cu titlu de despăgubire pentru perioada respectivă, după cum statuează art. 90 alin. (2) lit. a) Codul muncii, nu se poate face pe calea înaintării unei cereri înaintate conform art. 249 alin. (2) Cod de procedură civilă, ci doar pe calea declarării recursului împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 01 martie 2016, cale de atac exercitată deja de Plugaru Marin, fără a ridica problema nominalizată.

Ținând cont de cele menționate și având în vedere faptul că încheierea instanței de apel este întemeiată și legală, iar argumentele invocate de către recurent nu au fost confirmate, Colegiul ajunge la concluzia de a respinge recursul și de a menține încheierea contestată.

În conformitate cu art. 427 lit. a) și 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DECIDE:

Se respinge recursul declarat de Plugaru Marin.

Se menține încheierea Curții de Apel Chișinău din 30 martie 2017, emisă în cauza la cererea de chemare în judecată înaintată de Plugaru Marin împotriva CIA „Asito“ SA cu privire la anularea ordinului de concediere, încasarea compensației suplimentare, salariului neachitat, compensației de întârziere, despăgubirii pentru absența forțată de la muncă, repararea prejudiciului moral și compensarea cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele ședinței, judecător

Iulia Sîrcu

Judecători

Mariana Pitic

Luiza Gafton